

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 567
din 14.09.2016

Dosar nr.: 148/2016

Petiția nr.: 1159/26.02.2016

Petenți: .....

Reclamat: -

Obiect: neacordarea categoriei personalului de probațiune a majorării salariale cu 25% la încadrare, acordată personalului de specialitate din sistemul administrației penitenciare, conform art.I pct.1.(5.8.) și art.II alin.1 din O.U.G. nr.83/2014 modificată prin Legea nr.293/2015.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petenților

.....

I. 2. Numele și sediul reclamatului -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Neacordarea prin lege categoriei personalului de probațiune a majorării salariale cu 25% la încadrare, acordată personalului de specialitate din sistemul administrației penitenciare, conform art.I pct.1.(5.8.) și art.II alin.1 din O.U.G. nr.83/2014 modificată prin Legea nr.293/2015, deși desfășoară activități similare.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art.20 alin.4 din **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate sub nr.1159/17.03.2016, comunicate petenților, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului, raportat la obiectul petiției.

3.3. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr.1159/26.02.2016 (filele 1-4 din dosar) învederează că sunt angajați ai Ministerului Justiției în funcția de consilier de probațiune în cadrul Serviciului de Probațiune Botoșani.

4.1.2. Petenții sesizează ca fiind discriminatorie prevederea art.I pct.1.(5.8.) și art.II alin.1 din O.U.G. nr.83/2014 modificată prin Legea nr.293/2015, întrucât s-a prevăzut acordarea unei majorări salariale de 25% la încadrare doar categoriei de personal de specialitate din sistemul administrației penitenciare, deși și categoria de probațiune din care fac parte, desfășoară activități similare și nu a fost inclusă în rândul beneficiarilor acestei majorări.

4.1.3. În sensul celor afirmate mai sus, sunt enumerate activitățile din domeniul asistenței educative, asistenței psihologice și asistenței sociale desfășurate de serviciile:

4.1.4. Activități de pregătire pentru liberarea a persoanelor private de libertate derulate în cadrul penitenciarelor, al centrelor educative sau de detenție alături de personalul specializat din aceste instituții, continuată, după liberare, la sediul Serviciului de Probațiune Botoșani, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr.252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune.

4.1.5. Art.108 din legea menționată prevede „(1) Consilierul de probațiune din serviciul de probațiune competent potrivit art.32 alin.5 participă la pregătirea pentru liberare a persoanelor private de libertate alături de personalul specializat din cadrul penitenciarelor, al centrelor educative sau de detenție. (2) Participarea consilierului de probațiune la pregătirea pentru liberare poate fi realizată cu cel mult 6 luni înainte de momentul la care persoana privată de libertate poate fi propusă pentru liberare sau înlocuire a măsurii educative private de libertate cu asistarea zilnică în cazul minorilor. (3) În cadrul activității de pregătire pentru liberare, consilierul de probațiune derulează programe specifice și alte activități de sprijinire în reluarea relațiilor cu comunitatea.”

4.1.6. Art.107 prevede – „Activitatea consilierului de probațiune cu persoanele private de libertate constă în: a) participarea la pregătirea pentru liberare a persoanelor private de libertate; b) participarea la desfășurarea lucrărilor comisiei pentru liberare condiționată a persoanelor private de libertate, potrivit Legii privind executarea pedepselor și a măsurilor private de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal; c) participarea la lucrările consiliului educativ organizat la nivelul centrului educativ, respectiv al comisiei din centrul de detenție, potrivit Legii privind executarea pedepselor și a măsurilor private de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.”

4.1.7. Activități de educație civică. Consiliere și asistență psiho-socială așa cum sunt prevăzute în Legea Asistenței Sociale nr.292/2011, la art.65 “(1) Persoanele sancționate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probațiune, beneficiază gratuit, pe durata termenului de supraveghere de servicii de educație civică, consiliere și asistență psiho-socială, pentru continuarea școlarizării, obținerea unei calificări profesionale și a unui loc de muncă, precum continuarea și de

consiliere privind accesarea serviciilor sociale și reducerii riscului de recidivă și de a pune în pericol siguranța publică; (2) Serviciile de educație civică, consiliere și asistență psiho-socială, pentru continuarea școlarizării, obținerea unei calificări profesionale și a unui loc de muncă precum și de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitate sunt furnizate de către consilierii de probațiune sau în colaborare cu furnizorii publici sau privați de servicii sociale.”

4.1.8. Activități de asistare așa cum sunt prevăzute în Legea nr.252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune în: Art.102 “(1) Asistarea persoanelor supravegheate se realizează pe toată durata supravegherii și constă în intervenții specializate adaptate nevoilor persoanei, riscul de săvârșire a unor noi infracțiuni și altor particularități ale cazului; (2) Asistarea persoanelor supravegheate se realizează de către consilierul de probațiune manager de caz nemijlocit sau de către alți specialiști din cadrul serviciului de probațiune sau din cadrul instituțiilor din comunitate abilitate în acest sens.” „Art.103 (1) Asistarea persoanelor supravegheate poate fi realizat prin intermediul cursurilor de pregătire școlară sau calificare profesională, programe de reintegrare socială, consultanței, îndrumării vocaționale și a altor activități, fie stabilite ca activități în conținutul măsurii educative sau ca obligații în hotărârea judecătorească, fie stabilite de către consilierul de probațiune manager de caz, cu acordul persoanei, în scopul reabilitării sociale a acesteia.”

4.1.9. Activități de asistare așa cum sunt prevăzute în Legea nr.252/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, activități de asistare a liberaților condiționat așa cum sunt prevăzute în Legea nr.286/2009 privind noul Cod penal, precum și activități de consiliere psihologică a victimelor unor infracțiuni așa cum sunt prevăzute de conținutul Legii nr.211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor.

4.1.10. Față de atribuțiile arătate mai sus, petenții învederează că deși desfășoară aceleași activități ca și personalul de specialitate din sistemul administrației penitenciare căruia i s-a acordat o majorare de 25% a salariului de încadrare, neacordarea acestui spor categoriei lor reprezintă o nerespectare a principiului egalității în drepturi prevăzut de Constituția României în art.16, Egalitatea în drepturi“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.” și principiului plății egale pentru muncă egală, coroborat cu prevederile art.41 din Constituția României și art.5 din Codul muncii “(1) În cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii.”

4.1.11. Petenții solicită includerea categoriei personalului de probațiune în rândul beneficiarilor OUG nr.70/2014 și ai Legii nr.293/2015.

4.2. Susținerile reclamatului -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține în analiză că petenții solicită includerea categoriei personalului de probațiune în rândul beneficiarilor OUG nr.70/2014 și ai Legii nr.293/2015, în sensul acordării și personalului de probațiune a majorării salariale cu 25% la încadrare, acordată personalului de specialitate din sistemul administrației penitenciare, conform art.I pct.1.(5.8.) și art.II alin.1 din O.U.G. nr.83/2014 modificată prin Legea nr.293/2015, întrucât desfășoară activități similare.

5.2. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și reține în analiză excepția de necompetență materială a Consiliului invocată din oficiu.

5.3. În speța supusă analizei, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petenților, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Luând act de susținerile petenților raportat la excepția de necompetență materială, Colegiul director constată că potențiala faptă de discriminare invocată de petenți este *de facto* echivalentă unei probleme de constituționalitate, iar răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece C.N.C.D. își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii și care atrag răspunderea contravențională.

5.5. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. Coroborând aspectele deduse soluționării cu jurisprudența sa, Colegiul director conchide că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane.

5.7. De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr.997 din 07.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din O.G. nr.137/2000, republicată considerând că, în măsura în care, s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege și chiar aplicarea, prin analogie, a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.8. Curtea Constituțională a reținut prin *Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008* următoarele:

„Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.9. Prin urmare, Colegiul director a decis admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în conformitate cu **Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale** raportat la cele semnalate prin petiție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.2 din **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în conformitate cu **Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 14.09.2016

Tehnoredactată: M.M.
Motivată: D.I.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

Conform art. 2 alin. 1, „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Astfel prin discriminare se înțelege:

- o diferență
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Prin nediferențiere, judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară*¹” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32).

Astfel „trebuie stabilit, între altele, dacă situația pretinsei victime poate fi considerată ca fiind similară cu a acelor persoane care au fost tratate mai favorabil” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60).

Diferențierea se realizează și atunci când persoane care se află în situații semnificativ diferite nu sunt tratate în mod diferit (**Thlimmenos împotriva Greciei**, 6 aprilie 2000, §44).

Statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (**Rasmussen împotriva Danemarcei**, 28 noiembrie 1984, §40). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (**Zeman împotriva Austriei**, 29 iunie 2006, §33).

Având în vedere faptul că prezenta cauză se referă la politica de salarizare a Statului Român, ce ține de domeniul economic-social, Colegiul director apreciază că legea poate stabili drepturi de salarizare diferite pentru categoria de personal de specialitate din sistemul administrației penitenciare față de categoria de probațiune, situația celor două categorii fiind diferită chiar dacă atribuțiile lor sunt analoage, întrucât nu doar drepturile salariale diferă, dar și alte drepturi și obligații, astfel salarizarea lor diferită nu reprezintă discriminare.

Trebuie însă precizat ca prezentul punct de vedere nu are forță juridică obligatorie, reprezentând o opinie cu caracter de îndrumare și nu presupune parcurgerea procedurii specifice potrivit art.20 din OG nr.137/2000 republicată și în consecința nici emiterea unui act cu caracter administrativ-jurisdicțional.

Președinte,

Asztalos Csaba Ferenc
director,

Membru Colegiu

Dincă Ilie